La Vanguardia, 18/03/21

Entrevista a Issam Osman Fernández
Caporal de la Guàrdia Urbana de Barcelona

‘M’agrada ajudar la gent, i m’apassiona fer-ho com a policia”

Issam Osman va néixer a Puigcerdà ara fa 30 anys. De mare gallega i pare nascut al Marroc, fa una dècada va entrar a la Guàrdia Urbana i a més de policia és infermer i cursa estudis de Medicina.

Per què és guàrdia urbà?
La decisió la tenia presa des de ben petit. Sento una intensa vocació influenciada en gran part per l’exemple del meu pare, que fa més de 30 anys que és policia. M’agrada ajudar la gent, i m’apassiona fer-ho des de l’àmbit policial. Tenim una feina dinàmica, emocionant i canviant. Tractem de cara al públic i ho fem a l’aire lliure. I a més, el patrullatge preventiu situa la policia, sovint, com el primer servei d’emergències en arribar a un incident. I això és tot un privilegi.

“La pluralitat és bidireccional: aporta cultura i fa que la policia sigui més representativa”

Osman és policia i infermer i va fer de voluntari a la campanya de vacunació

Li ha estat fàcil accedir al Cos?
Vaig compaginar la preparació de l’oposició amb els estudis que estava cursant i amb la feina que em permetia pagar-ho tot. No van ser uns mesos fàcils, però l’esforç va valer la pena.

Què li va costar més esforç?
Em poso nerviós quan he de fer proves físiques, em passa des de petit. A més, recordo que em va costar entendre com funcionaven les associacions d’imatges dels tests psicotècnics: veia fitxes de dominó, paraigües de colors, i pensava, “Què és tot això?”.

Com van ser els començaments a la Guàrdia Urbana?
M’agradava tant el que feia que no volia marxar.

Quines tasques fa ara?
Estic a Ciutat Vella, on sobretot fem tasques de prevenció i reacció davant de delictes i servei de policia assistencial. Com a caporal faig tasques de coordinació.

Com valora que el Cos potenciï la presència de dones i de persones d’altres cultures?
És necessari treballar cap a un equilibri més paritari i per ser una representació més equilibrada del que és la societat. La cultura és coneixement, i el coneixement és talent, fet que enriqueix les organitzacions.

Com ho percep la ciutadania?
La pluralitat treballa de manera bidireccional. Per una banda, la majoria de la ciutadania sent que la seva policia és realment una representació de la societat. I tanmateix el Cos s’enriqueix de disposar de més coneixement.

Com l’ajuda en el seu dia a dia viure la pluralitat a casa?
En la majoria de situacions del dia a dia policial, no mirem si el policia que tenim al costat és home o dona, té tatuatges o és d’origen xinès. El coneixement suma en intervencions més concretes –com problemàtiques socials o religioses–, ajudant a abordar la situació amb més efectivitat. En el meu cas, m’he format per entendre la religió musulmana.

Què aconsellaria a qui vulgui presentar-se a les proves?
Si ho té clar, que sigui perseverant. Algun dia aconseguirà ser policia que, per a mi, és la millor professió del món.